13/11/2019

Επίσκεψη στη Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας

/ Γνώμες

Του κ. Γεωργίου Φραζή, Καθηγητή Πανεπιστημίου Charles Darwin,

Ιερά Μητρόπολις Νέας Ζηλανδίας

Συνάντησα για πρώτη φορά τον Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνα το Δεκέμβριο του 2018 όπου προεξήρχε στον Εσπερινό και στη Θεία Λειτουργία του Αγίου Νικολάου στο Ντάργουιν της Βόρειας Αυστραλίας. Έκτοτε γεννήθηκε μέσα μου η επιθυμία να επισκεφθώ την Ιεραποστολική αυτή Μητρόπολη, που είχα επισκεφθεί πριν 36 χρόνια, το Σεπτέμβριο του 1983.

Η επιθυμία μου αυτή έγινε πραγματικότητα το Νοέμβριο του 2019, οπότε και επισκέφθηκα τη Νέα Ζηλανδία για να στηρίξουμε ακαδημαϊκό πρόγραμμα ελληνικής Γλώσσης και πολιτισμού σε πανεπιστήμιο της Νέας Ζηλανδίας, κατόπιν αιτήματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μύρωνος.

Η Ιερά Μητρόπολις της Νέας Ζηλανδίας ανήκει στο οικουμενικό μας πατριαρχείο, το οποίο μετά από πρόταση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κυρού Ιεζεκιήλ, ιδρύθηκε το 1970 με συνοδικό τόμο, καθιστώντας πρώτο Μητροπολίτη τον Διονύσιο Ψιάχα, μέχρι τότε βοηθό Επίσκοπο Ναζιανζού παρά τω Αρχιεπισκόπω Αυστραλίας κυρώ Ιεζεκιήλ. Έκτοτε, διηκόνησαν κατά σειρά ο μακαριστός κυρός Διονύσιος, ο νυν Μητροπολίτης Προικονήσου κ. Ιωσήφ, ο Γέροντας, νυν Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλόχιος και ο νυν Μητροπολίτης κ. Μύρων Κτιστάκης.

Η παραμονή μας στη Νέα Ζηλανδία στην ουσία υπήρξε προσκύνημα στη Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Λεβίν, στον Άγιο Νεκτάριο στο Πετόνι, στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και στον Άγιο Ανδρέα στο Μίραμαρ. Τα ανωτέρω προσκυνήματα – ναοί διακονούνται από ανθρώπους του Θεού με κύριο όπλο τους την προσευχή, την ταπείνωση, το ιεραποστολικό τους φρόνημα και πάνω απ’ όλα την προσφορά προς τον πλησίον μέχρι αυτοθυσίας. Στα ανωτέρω προσκυνήματα εκτός του ελληνικού στοιχείου υπάρχουν ορθόδοξοι διάφορων εθνικοτήτων και πολλοί κατηχούμενοι, μεταξύ των οποίων και ντόπιοι ιθαγενείς, μαορί.

Το θείο θυσιαστήριο είναι το κέντρο ζωής τους και ο κρουνός που αναζωογονεί τους πάντες και τα πάντα, με προεξάρχοντα έναν ταπεινό ιεράρχη, άνθρωπο της προσευχής, της σιωπής, της αγάπης και της προσφοράς, που έχει ανοικτή την αγκαλιά του σε όλους τους ανθρώπους, χωρίς καμιά διάκριση. Αισθάνεσαι ανάπαυση ψυχική ευρισκόμενος δίπλα Του καθώς και σε όλους τους ιερείς, π. Μελέτιο, π. Γεώργιο, π. Αμφιλόχιο, π. Ιωακείμ, διάκονο Ανδρόνικο. Μεταξύ αυτών κι οι δυο μικροί φίλοι μου που γνώρισα εκεί τον μικρό Μανώλη και τον μικρό Δημήτρη, μαορί την καταγωγή, βοηθούς μου στο ψαλτήρι και αγαπητούς φίλους τις λίγες μέρες που έμεινα μαζί τους. Τα παιδιά αυτά εκπέμπουν σε όλους μας σήμα βοηθείας, γιατί θέλουν να μάθουν να ψέλνουν, θέλουν να στελεχώσουν τα ψαλτήρια της Μητροπόλεως με γνώστες βυζαντινής μουσικής. Οι μικροί μας φίλοι μού ζήτησαν να βρω κάποιο δάσκαλο βυζαντινής μουσικής που θα μπορεί να τους διδάξει τη βυζαντινή τέχνη εξ αποστάσεως. Αυτό ας θεωρηθεί ως πρόσκληση σε όποιο ιεροψάλτη, γνώστη διαδραστικών εργαλείων εξ αποστάσεως θα μπορούσε να προθυμοποιηθεί να διδάξει μουσική τους δυο μικρούς μας φίλους, το μέλλον της εκκλησίας μας στη Νέα Ζηλανδία. Όποιος ενδιαφερθεί, μπορεί να έρθει σε επικοινωνία με το Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνα. Αξίζει κανείς να

γνωρίσει αυτά τα παιδιά και μαζί με αυτούς τον πατέρα τους, π. Γεώργιο Κανέλλη, έναν ταπεινό λειτουργό του Θεού, που δεν κατέχει κανένα τίτλο θεολογικό, αλλά βιώνει τη θεολογία και την πίστη μας εμπράκτως.

Όλος αυτός ο πνευματικός πλούτος που δωρίζει άπλετα σε όλους, πιστούς και κατηχουμένους, η Ιερά Μητρόπολις Νέας Ζηλανδίας, λειτουργεί ως ένα κάλεσμα σε όλους μας να συνδράμουμε στις πάμπολλες ανάγκες που έχει τόσο στη Νέα Ζηλανδία, όσο και στα ιεραποστολικά κλιμάκια Σαμόα, Φιτζί και αλλαχού.

Φεύγοντας από το Ουέλλικτον, γεννάται στον επισκέπτη η επιθυμία να επισκεφθεί ξανά αυτό το μέρος, μια πόλη σε καλεί, ένας πιστός κόσμος σε προσκαλεί, μια σειρά προγραμμάτων εντός και εκτός των μεγάλων πόλεων αναμένει την αρωγή μας, γιατί επιτελείται έργο θεάρεστο, συντελώντας στον αγιασμό του τόπου με μοναστήρια, τα οποία αποτελούν τα κέντρα της Ορθοδοξίας μας και αγιασμού των ντόπιων μαορί.